

Statens Side hjælper til at faa Forsøg udført, og det anser jeg for at være særdeles nyttigt og gavnligt. Derimod gaar det vedrørende de kendte Former for Udnyttelse af Vand- og Vindkraft sin Gang, og jeg tror, det kun vilde sinke Arbejderne paa disse Omraader, hvis man specielt vilde overveje deres Udførelse gennem en Kommission.

Nogle ærede Medlemmer har omtalt Aldersrenteforslaget. Jeg vil gerne i denne Forbindelse — næst at henpege paa Trontalens Udtalelser — sige, at hele dette Spørgsmaal er til Overvejelse i Ministeriet. Ud fra de Synspunkter, der blev anlagt den Gang, ønsker Regeringen snarest muligt at kunne forelægge et saadant Forslag for Rigsdagen. Som man vil vide, blev der i Trontalen knyttet en vis Forbindelse mellem de finansielle Forhold for Staten og Fremsettelsen af dette Forslag, og det lod til, at det vakte nogen Forbavselse hos flere radikale og socialdemokratiske Medlemmer. Jeg maa sige, at det forstaar jeg ikke. Den Gang Aldersrenteforslaget blev forelagt i Fjor af den radikale Regering, blev der netop ogsaa fremhævet, hvorledes det var naturligt at knytte det til visse Foranstaltninger af finansiell Art fra Statens Side. Nu ser man derimod en ganske modsat Betragtning blive gjort gældende. Den Gang sagde man — navnlig kom det uhyre stærkt frem under Behandlingen af Forslaget om Dyrtidsforanstaltninger —, naar vi gennemfører dette Forslag om Aldersrente, kan vi indskrænke baade paa det ene og det andet Omraade med Hensyn til alle mulige ekstraordinære Foranstaltninger. Men nu kalder man paa øjeblikkelig Forelæggelse af Aldersrenteforslaget, og samtidig siger man: Almindelig Prisregulering maa indføres igen, og Staten maa foretage hele Byggeriet, Kommunerne kan ikke gøre det, og baade paa den ene og den anden Maade skal Staten yderligere spændes an. Nu mener jeg, at hele den finansielle Situation, Spørgsmaalet om, i hvilken Grad Staten kommer til at yde Bidrag til det ene eller det andet, maa ind under en fælles Overvejelse; og under denne fælles Overvejelse vil ogsaa komme Afgørelsen af, paa hvilket Tidspunkt det vil være rigtigt, at Regeringen fremsætter dette Forslag.

Ærede Medlemmer har i denne Forbindelse ogsaa omtalt Alderdomsunderstøttelsestilskuddene, og man har kritiseret det ene og det andet Tilfælde og sagt, at i det Tilfælde blev der ude i en eller anden Kommune ydet for lidt. Herom kan jeg ikke udtale mig; det vilde kræve, at jeg fik alle Dokumenter vedrørende de forskellige Til-

skud forelagt til Undersøgelse, saaledes at jeg kunde tage Stilling dertil. Kun skal jeg i al Almindelighed sige, at jeg er af den Mening, som tidligere er gjort gældende fra Indenrigsministeriets Side, at man selvfølgelig ved Fastsættelsen af Alderdomsunderstøttelse bør i enhver Henseende tage Hensyn til de ekstraordinære Tider, vi lever i.

Med Hensyn til Udgifterne paa dette Omraade kan jeg oplyse, at der i 1912—13 blev forbrugt i Statstilskud 6 260 000 Kr., medens der til Dato i det løbende Finansaar er brugt 20 690 000 Kr. i Statstilskud. Ærede Medlemmer vil altsaa se, at det er en meget betydelig Forøgelse, der er sket med Hensyn til Udgifterne paa dette Omraade i de siden 1912—13 forløbne Aar. Paa Tillægsbevillingslovsforslaget vil det blive nødvendigt at søge bevilget yderligere 7 Mill. Kr., idet der paa den løbende Finanslov er bevilget 14 Mill. Kr. Endvidere vil det Beløb, der er opført paa Finanslovsforslaget, blive foreslaaet forøget med 3 Mill. Kr., fra 18 Mill. Kr. til 21 Mill. Kr. Man er saaledes, naar man regner saa vel Statstilskuddet som den kommunale Udgift, i alt oppe paa Udgifter paa ca. 42 Mill. Kr.

Forskellige ærede Medlemmer har omtalt Kommunernes Mulighed for at skaffe Arbejde, og jeg maa erkende, at det navnlig fra adskillige Repræsentanter ude fra Landet, fra Provinsbyerne og Landkommunerne, er blevet understreget, at jeg havde haft Ret til at paakalde Kommunernes stærke Interesse i saa Henseende. Vedrørende Mulighederne for Staten til at yde Bistand til Fremskaffelse af Midler maa jeg henvise til mine tidligere Udtalelser. Der vil, saa snart Finanslovdebatten er endt, blive optaget Forhandlinger om hele dette Spørgsmaal mellem Finansministeren og mig, og jeg har anmodet om, at jeg maa faa tilstillet en nøjagtig Fortegnelse over de Arbejder, som der er Tale om i de forskellige Kommuner, saavel Arbejder vedrørende Kommunerne ude i Landet som saadanne vedrørende Københavns Kommune; og det er en ganske selvfølgelig Sag, at under hvilke som helst Forhold der nu bliver Tale om at kunne rejse Midler til yderligere Arbejder, vil en nøje Overvejelse af Arbejdernes Art og Kommunernes hele Forhold blive nødvendig.

Der er i denne Forbindelse af flere ærede Medlemmer nævnt Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg. Jeg maa dertil sige, at Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg er særdeles virksomt for at planlægge Arbejder og søger at bevæge dem, der skal udføre